

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København, den 6. april 2010

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i brev af 5. marts 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 226 (Alm. del) som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet på udvalgets vegne af udvalgets formand René Christensen

Spørgsmål 226:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 25/2-10 fra Det Økologiske Råd og Forbrugerrådet om kommentarer til miljøvismændenes rapport, jf. FLF alm. del – bilag 177.”

Svar:

Kapitel 1. Landbrug

Det Økologiske Råd og Forbrugerråd finder, at Det Miljøøkonomiske Råd (herefter DMØR) bruger for meget plads til at diskutere afskaffelse af EU's landbrugsstøtte med henvisning til, at dette er helt usandsynligt at få gennemført i EU. De to organisationer så hellere, at DMØR i sine anbefalinger prioriterede at der her og nu arbejdes med øget modulation og omlægning af støtten, så den tjener miljøformål.

Jeg er enig med Det Økologiske Råd og Forbrugerrådet i, at en generel afskaffelse af EU's landbrugsstøtte, omfattende alle EU-lande, næppe er realistisk på kort sigt. Men det er fortsat en væsentlig målsætning, som Danmark arbejder for.

Med hensyn til eventuel omlægning af støtten, vil jeg pege på, at DMØR anbefaler, at 20% af landbrugsstøtten bør ligge i søjle II i EU's fælles landbrugspolitik, dvs. skal anvendes til miljø- og udviklingsordninger. Med aftalen om Grøn Vækst er vi i Danmark faktisk tæt på at bruge 20 pct. af EU-støtten under landdistriktsprogrammet eller landdistriktsprogramlignende aktiviteter (art 68) – nemlig ca. 18 pct.

I landbrugskapitlet tilslutter Det Økologiske Råd og Forbrugerrådet sig DMØR's skepsis i forhold til at anvende et system med omsættelige kvælstofkvoter til at sikre den at del af kvælstofreduktionen, som der ikke er aftalt konkrete virkemidler til i Grøn Vækst-aftalen. Blandt andet peger de to organisationer på mulige problemer omkring grænseområder mellem vandområder med forskellige reduktionskrav.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at regeringen i henhold til Grøn Vækst-aftalen har iværksat et udredningsarbejde vedrørende et system med omsættelige kvælstofkvoter, herunder med belysning af fordele og ulemper ved en kvotemodell i forhold til alternativer mhp. fastlæggelse af resterende indsatsbehov og valg af konkrete virkemidler. Analysearbejdet skal i 2011 udmunde i et samlet forslag til at leve op til vandrammedirektivets krav med udgangspunkt i et system med omsættelige kvælstofkvoter.

For så vidt angår Det Økologiske Råd og Forbrugerrådets bemærkninger til kapitel 3 om energiforbrug og drivhusgasudledning og kapitel 4 om international klimapolitik i miljøvismændenes rapport har Fødevarerministeriet indhentet nedenstående bemærkninger fra Klima- og Energiministeriet, hvortil jeg henholder mig.

” Kapitel 3

Det Økologiske Råd og Forbrugerrådet kritiserer miljøvismændenes rapport for at forudsætte, at verden agerer økonomisk rationelt og derfor alene anbefale afgifter som virkemiddel til reduktion af drivhusgasudledninger.

Markedsbaserede instrumenter som en afgift eller en kvote må betragtes som omkostningseffektive virkemidler. Som følge af informationsbarrierer og andre markedsimperfektioner kan der imidlertid være omkostningseffektive reduktionsmuligheder som ikke vil blive realiseret med en generel CO₂/drivhusgasafgift. Et eksempel på et sådant omkostningseffektivt målrettet reduktionstiltag er den nyligt etablerede skrotningsordning for oliefyr. Det er muligt, at miljøvismændenes rapport ved alene at se på effekten af en drivhusgasafgift undervurderer omfanget af omkostningseffektive indenlandske reduktionsmuligheder. I forhold til at sikre omkostningseffektive reduktionsindsatser vil det være relevant at inddrage de reduktionsmuligheder, der med fordel kan sikres ved målrettede virkemidler men som grundet markedsimperfektioner mv. ikke nødvendigvis vil blive indhøstet ved en generel CO₂/drivhusgasafgift.

Det Økologiske Råd og Forbrugerrådet påpeger videre, at miljøvismændenes rapport ser snævert på opfyldelse af mål for drivhusgasudledninger frem til 2020 og ser bort fra hvad der sker herefter. Dette er en relevant observation. Ved et langsigtet reduktionsmål, som EU's stats- og regeringschefer har tilsluttet sig for 2050, vil det være re-

levant at se på hvorledes opfyldelsen af målsætninger frem til 2020 påvirker perioden frem til 2050 og opfyldelsen af de langsigtede mål.

I den sammenhæng bemærkes, at regeringen har en langsigtet målsætning om at gøre Danmark uafhængigt af fossile brændsler. Nationale reduktionstiltag for perioden 2013-2020 kan bidrage til denne langsigtede målsætning. Afvejningen mellem indenlandske og udenlandske tiltag til opfyldelse af 2020-målet skal også ses i dette lys.

For så vidt angår Det Økologiske Råds og Forbrugerrådets bemærkninger om CO₂-kvotepriser og minimumspriser herfor henvises til svaret på S 1266.

Kapitel 4

Når EU advokerer for et såkaldt 2-graders mål, så sker det ud fra en vurdering af, at menneskeheden, indenfor en forholdsvis kort tidsramme, kan tilpasse sig de effekter og risici, der forventes at indtræffe som følge af en 2-graders global temperaturstigning, til en acceptabel økonomisk, social og miljømæssig omkostning. En sådan vurdering er baseret på de videnskabelige resultater, der foreligger i blandt andet Fjerde Hovedrapport fra FN's Klimapanel IPCC. Man kan ikke konkludere ud fra dette 2-graders mål, at en sådan temperaturstigning ikke vil have nogen effekt, tværtimod er det dokumenteret, at der vil være effekter. Det er således en vurdering af grænserne for en tilpasning til klimaforandringerne, der ligger til grund for målet. Det bemærkedes under udformningen af EU's 2-graders mål, at risikoen for en irreversibel effekt på økosystemer ved lavere temperaturstigninger er til stede. Det er vigtigt at notere, at muligheden for en re-vurdering af det langsigtede temperaturmål i takt med videnskabens konklusioner, er en vigtigt del af de internationale klimaforhandlinger, og også en del af Københavnsaftalen fra COP15.

Fsva. finansiering af NAMA'er og hvorledes grænsefladen til karbonmarked skal defineres, så er disse spørgsmål uafklaret i de internationale forhandlinger.

Mht. overskydende AAU'er, så mener regeringen at disse bør annulleres i forbindelse med indgåelsen af en fremtidig klimaaftale gældende efter 2012 for at sikre både globale reduktioner og EU's kvotemarked."

Henrik Høegh

/Lars O. Hansen